6

OLOMOUCKÝ ARCIDIECÉZNÍ INFORMÁTOR

OLDIN

ROČNÍK 18 • ČERVEN 2008

Arcibiskupství olomoucké • Biskupské náměstí 2, 771 00 Olomouc • http://www.ado.cz

Nová poutní cesta Velehrad – Svatý Hostýn

Matice svatohostýnská zve na slavnostní otevření poutní cesty Velehrad – Svatý Hostýn, které se uskuteční ve dnech 3. a 4. července.

Snímek Ivo Buráň

Začátek pouti je ve čtvrtek 3. července v 8.15 hod. na Svatém Hostýně. První den čeká poutníky pěší přesun do Zlína, spojený se zastávkami v jednotlivých obcích na trase, zejména na Rusavě a ve Fryštáku. Zde navíc bude krátká pobožnost u hrobu P. Ignáce Stuchlého. První den poutníci ujdou necelých dvacet kilometrů. Večer je ve farním kostele svatého Filipa a Jakuba ve Zlíně čeká slavnostní mše svatá koncelebrovaná českými a moravskými biskupy s mimořádným hostem, bývalým apoštolským nunciem v České republice, kardinálem Giovannim Coppou.

Druhý den bude o poznání náročnější. Vzdálenost mezi Zlínem a Velehradem je 30 km. Vede přes Svatou vodu u Malenovic, Pohořelice, Napajedla (zde je naplánována vzpomínka na Aničku Zelíkovou), Huštěnovice, Jalubí až na Velehrad. Tam se mohou poutníci zúčastnit slavnostního *Koncertu lidí dobré vůle* v přímém přenosu České televize.

Proč se Matice svatohostýnská pustila společně s Maticí Velehradskou do tohoto projektu?

Oběma maticím jde především o obnovu poutních tradic. Souvisí to se smyslem života křesťana, který tímto současným světem pouze putuje a má konečný cíl v nebeském království.

Snímek Josef Pala

A jaký je rozdíl mezi výletem a poutí?

Výlet se plánuje tak, aby byl pokud možno co nejpříjemnější, s minimálním množstvím problémů, s možností zrušení v případě nepříznivého počasí či jiných komplikací. Na rozdíl od toho pravý poutník jde za svým cílem přes všechny překážky, které mu život přináší, a i když občas umdlévá či mu schází síly na další cestu, po určité době se zvedne a pokračuje až do cíle.

Mgr. Aleš Dufek
předseda
Matice svatohostýnské

ZAMYŠLENÍ OLOMOUCKÉHO ARCIBISKUPA

Boží slovo

Je dobře že od Druhého vatikánského koncilu se věnuje větší pozornost Božímu slovu v liturgii, ale i v teologii. U nás na rozdíl od jiných zemí se zavedla díky kardinálu Tomáškovi každodenní homilie, která pomáhá rozumět Božímu slovu většímu množství věřících. Dnes máme dostatek literatury, jsou biblické hodiny a různé biblické programy, naše arcidiecéze slaví Rok Bible, ale na tomto poli máme ještě mnoho co rozvíjet.

Zdá se mi však, že mnoho knih přibližuje čtenářům jen biblické příběhy, reálie, tehdejší kulturu a myšlení, zvyky, vlivy okolních národů atd., ale neumožňuje osobní setkání s Bohem, který k nám v Bibli mluví.

Máme řadu pomůcek k biblickým rozjímáním, ale zdá se mi, že rozjímáme často s malým užitkem, neboť chceme být Božím slovem obohaceni, povzbuzeni, posilněni či inspirováni, ale ne proměněni, protože, obrazně řečeno, stojíme nad ním a ne pod ním, chceme být jeho vlastníky a neodevzdáme mu vládu nad sebou, nesvěříme se jeho moci.

Domnívám se, že je nutné zásadně změnit postoj k Božímu slovu, které nemá být jen předmětem studia či meditace, ale má se v nás vtělit jako v Marii. Má být přijato jako Bůh, který se vyslovuje do dějin, který se vtěluje do našeho života, když je přijat. On i přes všechno naše studium zůstane vždy větší než naše schopnosti. Přesahuje naše chápání, protože je Bůh. Jestli mu přesto dovedeme říci ANO a jednat podle něj, slovo se stává tělem, Bůh se stává novým způsobem přítomný v našem životě i v dnešním světě a my děláme skutečnou náboženskou zkušenost. Bez ní je těžké uvěřit tak opravdově, abychom stavěli na první místo Boha, byli schopni pro něho něco opustit a stát se přesvědčivými hlasateli evangelia. Hlásání kazatelů ani náboženská výchova rodičů nebo katechetů nebudou účinné, když nebudeme moci říci spolu se sv. Janem: *Co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly, zvěstujeme vám: Slovo života.* (1Jan 1,1)

Podobně je tomu se společenstvím církve. To začalo vznikat kolem vtěleného Slova, jehož učedníky byli apoštolové, a rostlo vydáváním svědectví o Zmrtvýchvstalém v síle Ducha, který v nich působil, takže mohli v Ježíšově jménu dělat zázraky. On je také *naučil všemu a připomněl jim všechno, co jim řekl Ježíš* (srov. Jan 14,26). Papež Jan Pavel II. říká: *Původ a počátek komunity, společenství v církvi, je hlásané slovo Boží, jemuž nasloucháme, o němž rozjímáme a jež konfrontujeme s tisícerými každodenními situacemi tak, že uplatňujeme věčnou pravdu evangelia v konkrétních životních okolnostech. Nestačí totiž naslouchat slovu, nestačí je hlásat, je třeba je žít.*

Dokážeme-li tento obrat, oživí se víra věřících i kazatelů a celého společenství církve, které bude mít zdravou misijní dynamiku a poroste.

arcibiskup Jan

BUDE VÁS ZAJÍMAT

Kouzlo varhan

Tak zní název 2. varhanního koncertu, který se koná v neděli 22. června v 17.30 hod. v poutním chrámu Narození Panny Marie ve Štípě u Zlína. Po koncertu je možnost prohlídky varhan s odborným výkladem.

Oslavy Klvaňova gymnázia

V gymnázijní kapli v Kyjově bude v sobotu 21. června v 10.30 hod. sloužena slavnostní bohoslužba za živé i zemřelé studenty a profesory Klvaňova gymnázia v rámci oslav 110. výročí gymnázia. Přístupné i pro veřejnost. Sloužit bude 10 kněží – abiturientů.

Poutní slavnosti u Svatého Antonínka

V neděli 1. června pouť Matice svatoantonínské – mši svatou v 10.15 hod. slaví P. Václav Vrba, děkan z Veselí nad Moravou.

V pátek 13. června domácí pouť ke cti sv. Antonína – mši svatou v 17 hod. slaví P. Alfréd Volný, ředitel Teologického konviktu z Olomouce.

V neděli 15. června – hlavní pouť ke cti sv. Antonína (340 let od založení poutního místa na Blatnické hoře) – mše svaté: 8.00, 9.00, mši svatou v 10.15 hod. slaví olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner.

V neděli 29. června pouť sv. Petra a Pavla – mše svaté v 9 a 10.15 hod. – slaví P. Jan Linhart, spirituál Teologického konviktu z Olomouce.

V neděli 13. července v 15 hod. mši svatou při pouti nemocných slaví P. Zdeněk Stodůlka, farář farnosti Blatnice pod Svatým Antonínkem.

Děkovná pouť dožínková se koná v neděli 31. srpna. Mše svaté v 9 a 10.15 hod. – slaví P. Leoš Ryška, ředitel TV NOE. Krojované procesí vychází v 9.15 hod. od farního kostela v Blatnici pod Svatým Antonínkem.

V sobotu 25. října se koná dušičková pouť, mši svatou v 16 hod. slouží P. Petr Dujka, farář z Uherského Hradiště.

Od dubna do října je kaple otevřena denně od 11 do 16 hod. V kapli je sloužena od dubna do října mše svatá každou neděli v 15 hod. Od listopadu do března je mše svatá sloužena jen první neděli v měsíci a otevírací doba je denně zkrácena.

Dny zdravotně postižených

Užitečné a potřebné novinky pro handicapované, ale také soutěže, sportování, módu a přehlídky aktivit pro všechny – to všechno představuje veletrh Mezi námi – Dny zdravotně postižených. Výstava pomůcek, potřeb a služeb pro handicapované se koná ve dnech 12. až 14. června na Výstavišti Flora Olomouc. Těchto dnů se tradičně zúčastní zástupci zdravotnických a sociálních zařízení, humanitárních organizací a občanských sdružení.

Doprovodný program nabídne návštěvníkům bezplatné odborné poradenství, setkání s poskytovateli sociálních služeb, ukázky léčebných terapií – canisterapie a hipoterapie, soutěže, hry, sportování, pěvecká, taneční a divadelní představení, módu pro zdravé i handicapované, výstavu fotografií *Světlo mého života*, prodej výrobků z chráněných dílen módu pro zdravé i handicapované.

Brány výstavy budou otevřeny denně od 10 do 18 hod. (poslední den do 16 hod.).

Poutní slavnosti v Provodově u Zlína

Po celý rok mše svatá v neděli v 10.15 hod. Poutní sezona končí v neděli 26. října, v toto období je nedělní mše svatá ještě ve 14.30 hod. Hlavní pouť k slavnosti Panny Marie Sněžné je v neděli 10. srpna, mše svaté: v sobotu 9. srpna v 17.30 hod., v neděli 8. srpna v 7.30, 9.00, 10.30 a ve 14.30 hod.

Na ukončení poutní sezony v neděli 26. října bude mše svatá v 15.30 hod. a po ní následuje světelný průvod na místní hřbitov.

LIST Z KALENDÁŘE

ČERVEN 2008

1. 6. 1915 se narodil v Horní Lidči **Mons. Jan Machač**, dlouholetý duchovní správce ve farnosti sv. Matěje v Praze (*93. narozeniny*)

6. 6. 1920 se narodil **Josef Vlček**, předseda Matice cyrilometodějské v Olomouci a šéfredaktor časopisu Světlo (*88. narozeniny*)

12. 6. 1918 se narodil v Šumvaldu **P. Antonín Kryl**, důchodce Olomouc (*90. narozeniny*)

19. 6. 1943 přijal v Brně kněžské svěcení **P. Jan Pavlík**, dlouholetý provinciál českých jezuitů, žijící nyní na odpočinku na Velehradě (*65 let kněžství*)

20. 6. 1948 přijal v Praze kněžské svěcení **P. Tomáš Libor Pinkava, OFM Cap.**, důchodce Olomouc (*diamantové kněžské výročí*)

25. 6. 1944 přijal v Praze kněžské svěcení **P. Václav Divíšek**, emeritní farář v Lukově u Zlína (*64 let kněžství*)

29. 6. 1914 se narodil v Rovečné **P. Josef Aleš Cihlář, OFM Cap.**, který žije na odpočinku v Bojkovicích (*94. narozeniny*)

29. 6. 1921 se narodil v Prostřední Bečvě **P. Cyril Juroška**, salesiánský kněz žijící na odpočinku ve Fryštáku (*87. narozeniny*)

29. 6. 1948 přijal v Olomouci kněžské svěcení **P. Jan Kroupa**, emeritní farář v Náměšti na Hané (*diamantové kněžské výročí*)

(jpa)

Cyrilometodějské slavnosti – Velehrad 2008

Sobota 5. července – NÁRODNÍ POUŤ

6.30 *mše svatá – za farníky*
7.30 *mše svatá, kterou celebruje provinciál Tovaryšstva Ježíšova*
8.30 *mše svatá letošních novokněží*
9.45 *modlitba růžence v bazilice*
10.30 *slavnostní poutní mše svatá na nádvoří před bazilikou, kterou slouží biskupové Čech a Moravy (hlavním celebrantem je kardinál Giovanni Coppa z Říma, bývalý dlouholetý apoštolský nuncius v naší vlasti) – je přenášena Českou televizí a Českým rozhlasem Praha*
15.00 *byzantsko-slovanská liturgie svatého Jana Zlatoústého v bazilice*

Příležitost ke svátosti smíření je v bazilice i na nádvoří.
Doprava poutníků poutními autobusy je možná až na Velehrad.
Zdravotní službu zajišťuje Maltézská pomoc, o. p. s.

Neděle 6. července – MALÁ POUŤ
Mše svaté: 7.30, 10.00 (biskupská), 15.00

Snímek Leoš Hrdlička

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

ČERVEN 2008

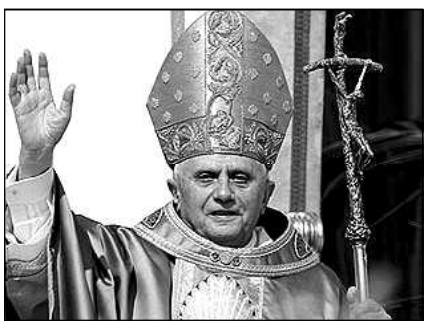

Úmysl všeobecný
Aby všichni křesťané prohlubovali své přátelství s Kristem a předávali jeho lásku všem, se kterými se setkají.

Úmysl misijní
Aby Mezinárodní eucharistický kongres v Quebecu vedl k většímu pochopení Eucharistie jako srdce církve a zdroje evangelizace.

Úmysl národní
Aby se kněží stále více posvěcovali skrze slavení Eucharistie a službu bližním.

OBSAH

Zamyšlení olomouckého arcibiskupa 2
Bude vás zajímat 2
List z kalendáře 3
Úmysly Apoštolátu modlitby 3
Aktuality ..... 4 – 8
Přečetli jsme za vás 8
Devadesátiny české misionářky 9
Ocenění zasloužilých farníků 10
Naši novokněží 11
Centrum pro katechezi 12
Rok Bible 13
Hlasy a ohlasy ..... 14 – 15
Kněžský seminář 15
Z diáře arcibiskupství 16

OLDIN
OLomoucký arci**D**iecézní **IN**formátor
Vydává desetkrát ročně
Arcibiskupství olomoucké
Redakce: Biskupské nám. 2,
771 01 Olomouc, tel.: 587 405 223
e-mail: pala@ado.cz
internet: http://www.ado.cz
Šéfredaktor:
PhDr. Josef Pala

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů, při výběru dává přednost textům stručným a věcným.
Redakce nevrací nevyžádané rukopisy.
Objednávky vyřizuje redakce.
Redakční uzávěrka tohoto čísla:
22. 5. 2008
Redakční uzávěrka příštího čísla:
13. 6. 2008
Určeno pro vnitřní potřebu olomoucké arcidiecéze

Studentský Velehrad ukončen

Na Velehradě skončilo v neděli 4. května tradiční setkání vysokoškoláků Studentský Velehrad 2008. Letošní devátý ročník přivítal pět set mladých lidí, kteří se sešli při společných modlitbách, besedách a diskuzích o aktuálních tématech.
Téma letošního ročníku mělo název DILEMA na cestě životem. Studenti mohli besedovat s prof. Tomášem Halíkem, Kateřinou Lachmanovou, Janem Sokolem či Marií Svatošovou, zakladatelkou hospicového hnutí u nás, která po skončení akce uvedla: „Já jsem sem jela posloužit a vlastně odjíždím úžasně obohacená. Člověk se dostává do situací, kdy si říká, kam se ten svět řítí. A tady mě to povzbudilo, když jsem viděla těch pět set nádherných lidí, zapálených křesťanů. Byl to pro mě obrovský zážitek."
Program doprovázely také kulturní a společenské akce, mezi nimi koncert slovenské skupiny Kapucíni & Stanley či křesťanská diskotéka a DJ Chosé. Ohlasy studentů byly veskrze pozitivní. Studenti si odnášeli především bohaté dojmy z přednášek a setkání se zajímavými hosty.
Vysokoškolské katolické hnutí České republiky (VKH ČR) je občanské sdružení zprostředkující spolupráci a vzájemné vztahy mezi VKH v jednotlivých univerzitních městech – Praze, Brně, Olomouci a Ostravě. Jednotlivá sdružení zajišťují studentům možnost využití volného času a společného duchovního růstu.
Hnutí se snaží, aby mladí lidé dostali příležitost společně přemýšlet, modlit se, hledat, nacházet svoje místo ve společnosti; zároveň se mají stát tvůrčím motorem hnutí. VKH ČR usiluje o vytváření společenství lidí, kteří věří v Boha, prohlubují svoji víru a hledají úlohu křesťanů v dnešním světě.
Akce Studentský Velehrad se koná jednou za dva roky, v roce 2010 čeká vysokoškoláky jubilejní desátý ročník.
Více informací naleznete na internetových stránkách: *www.studentsky.velehrad.cz* a *www.vkhcr.org* (stránka VKH ČR).

Richard Vocel

Řeckokatolická charita

Biskup – apoštolský exarcha Mons. Ladislav Hučko založil 19. března Řeckokatolickou charitu, jejímž prezidentem jmenoval P. Adolfa Jiřího Pleskače a ředitelem Jána Kočerhu.
Dne 11. 4. 2008 byla zaregistrována Ministerstvem kultury ČR změna základního dokumentu umožňující evidenci Řeckokatolické charity jakožto účelového zařízení Řeckokatolické církve.

(exarchat)

Velehradská bazilika mezi národními kulturními památkami

Poutní chrám Nanebevzetí Panny Marie na Velehradě vláda v pondělí 28. dubna zařadila mezi národní kulturní památky. Seznam toho nejcennějšího, co na našem území lze obdivovat, se rozšířil o 29 objektů. Nyní obsahuje celkem 230 položek, mezi nimiž jsou jak stavby světské, hrady, zámky a jiné památky, tak i církevní – kláštery či kostely.

Snímek Josef Pala

Velehrad každoročně navštíví okolo 400 tisíc lidí. Nejvýznamnějším návštěvníkem tohoto významného moravského poutního místa byl papež Jan Pavel II., který sem zavítal v dubnu 1990.
Velehradský starosta Stanislav Gregůrek věří, že zařazení baziliky mezi národní kulturní památky přitáhne pozornost nejen věřících, ale i dalších turistů. Velehradský duchovní správce P. Petr Přádka zase doufá, že zařazení mariánského chrámu mezi národní kulturní památky může přinést ze státního rozpočtu a evropských fondů dostatek finančních prostředků k jeho záchraně. I samotné ministerstvo kultury potvrzuje, že označení za národní památku usnadní velehradskému klášteru a bazilice cestu k dotacím. „Zvětší se známost tohoto areálu u nás i ve světě, bude snadnější získat peníze na jeho opravy z evropských fondů a zvětší se i jeho ochrana," sdělil mluvčí ministerstva Jan Cieslar.
Velehradskou baziliku čeká rozsáhlá rekonstrukce. Její první opravy se začaly realizovat v roce 2005. Druhá připravovaná etapa bude zahrnovat především restaurování interiéru a instalaci nového osvětlení v bazilice. Celkové náklady budou asi pětatřicet milionů korun, z nich třicet by měly pokrýt finance z takzvaných Norských fondů a zbytek peněz by poskytl Zlínský kraj. Obnova celého velehradského areálu je vyčíslena na téměř 350 milionů korun.
Mezi národní kulturní památky byl také zapsán evangelický kostel ve Velké Lhotě na Vsetínsku. Je to jednopatrový roubený kostel z roku 1783, poslední autenticky dochovaný evangelický kostel s typickými rysy chudých roubených kostelů té doby. Jde o výjimečný doklad lidové architektury. Působil v něm farář a spisovatel Jan Karafiát, autor Broučků.

Josef Pala

Před poutí, o pouti, po pouti

Velehradský čas se měří na období před poutí a po pouti. Pak je zde ovšem exponovaný termín dnů cyrilometodějských oslav, kdy se z poklidné vesničky stává cíl tisíců poutníků a turistů. Matice Velehradská se rozhodla obohatit duchovní a kulturní nabídku blížících se oslav. Společně s Maticí svatohostýnskou nabízí poutníkům možnost putovat po nově otevřené poutní cestě spojující Velehrad a Svatý Hostýn (více na internetu: www.maticevelehradska.cz). První poutníci po ní připutují v předvečer hlavní pouti 4. července na *Koncert lidí dobré vůle*. Matice Velehradská dále zajistí možnost soukromé adorace v Královské kapli u hrobu arcibiskupa Antonína Cyrila Stojana po skončení půlnoční mše svaté, v době od jedné hodiny v noci do šesté hodiny ranní. V sobotu 5. července pak budou moci zájemci o východní umění a spiritualitu vyslechnout v kapli Cyrilka přednášku o ikonostasu, která začne ve 13.30 hod.
Následující den – neděle 6. července – je nejen dnem upálení Mistra Jana Husa, ale letos také Malou velehradskou poutí. Matice Velehradská nabízí v tento den poutníkům, aby navštívili ve 13.30 hod. nově zrestaurovanou raně barokní kapitulní síň. Zde se uskuteční přednáška docenta Václava Ventury na téma *Spiritualita cisterciáckého řádu*, která je na Velehradě pochopitelně trochu ve stínu cyrilometodějské tradice. Již od dob konání unionistických kongresů se na Velehradě nemluví na téma Východ – Západ konfrontačním způsobem. Nejinak tomu bude u zmíněných přednášek, které budou svědčit ve prospěch bohatosti, jíž je Velehrad strážcem.
Věříme, že se nám podaří před poutí osadit na místo prvních několik kamenných zastavení *Poutní cesty růžence* spojující Velehrad se Starým Městem, takže se o pouti mohou začít kutálet první zrnka růžence. Po pouti nás čeká další práce na jejím dokončení.

Petr Hudec

Matice svatohostýnská s novým vedením

Poutní sezonu na nejnavštěvovanějším poutním místě u nás zahájila v neděli 27. dubna v bazilice Panny Marie Nanebevzaté na Svatém Hostýně slavnostní mše svatá, které předsedal olomoucký arcibiskup Jan Graubner. Po skončení bohoslužby se v Jurkovičově sále konala valná hromada Matice svatohostýnské (MSH). Tři stovky zástupců více než sedmitisícové členské základny po třech letech vybraly nové vedení MSH. Jednání se účastnil také předseda Matice Velehradské P. Jan Peňáz.

Hlavní zprávu o činnosti MSH přednesl předseda výboru Mgr. Aleš Dufek. Podle něho se Matice svatohostýnská po dokončení rekonstrukce poutních domů ocitla na určitém rozcestí, aby nakonec dospěla k rozhodnutí svou činnost rozšířit nad rámec dosavadní péče o areál poutního místa.

„Plánujeme slavnostní otevření poutní stezky Svatý Hostýn – Velehrad. Bude to velmi zvláštní událost, spojí se dvě nejvýznamnější poutní místa v České republice," zdůraznil ve svém vystoupení. Trasa v zásadě vede po již vybudovaných turistických značkách bočními cestami ze Svatého Hostýna přes Fryšták a Napajedla až k Velehradu, dá se využít i jako cyklostezka a opačně. První hromadná pouť se uskuteční 3. července. Podél stezky budou umístěny informační tabule, které poutníky upozorní na církevní zastavení i turistické cíle.

Matice svatohostýnská chce v budoucnu spolupracovat také na ekologických projektech. „Objevil se například nápad, že by se podél poutní stezky na Velehrad mohly vysázet stromy. Podle jednoho našeho odborníka by byl ideální třeba známý jeřáb oskeruše. Bylo by jich prý třeba asi pět tisíc. Je to velmi ekologický strom, poskytuje příbytek a obživu ptákům i jiným živočichům," přiblížil ekologickou spolupráci Mgr. Dufek.

Snímek Josef Pala

Byl zvolen nový desetičlenný výbor Matice svatohostýnské a pětičlenná kontrolní a revizní komise. Předsedou MSH se stal opět Mgr. Aleš Dufek (1973), právník ze Zlína, místopředsedou Mgr. Lubomír Vývoda z Trnavy u Zlína, v čele kontrolní komise stanula Ludmila Vránová ze Starého Města u Uherského Hradiště.

Na závěr jednání poděkoval protektor Matice svatohostýnské, arcibiskup Jan Graubner všem členům MSH za jejich pomoc, ať už finanční, materiální nebo duchovní. Matice svatohostýnská je po Orlu druhou největší katolickou organizací v České republice.

Matice svatohostýnská chce v nejbližší budoucnosti nabídnout pořádání poutí na Svatém Hostýně dalším občanským sdružením či zájmovým organizacím. Naskýtá se možnost zavést tradici poutí například pro rybáře, učitele, zahrádkáře nebo sportovce.

Ročně na naše nejnavštěvovanější poutní místo zavítá kolem půl milionu věřících. Svatý Hostýn navíc nyní může ve třech poutních domech nabídnout ubytování až pro 160 zájemců.

Josef Pala

Kroměříž slaví výročí mincovního privilegia

Hanácká metropole si v letošním roce připomíná 400. výročí udělení mincovního privilegia olomouckému biskupovi kardinálu Františku z Dietrichsteina.

Při té příležitosti rozjelo Arcidiecézní muzeum v Kroměříži velkolepý projekt, v němž chce postupně představit nejvýznamnější olomoucké biskupy a arcibiskupy, kteří měli své letní sídlo v kroměřížském zámku. Akce spojené s oslavami obou výročí probíhají od začátku roku. S městem Kroměříž je připravuje Zlínský kraj, Národní památkový ústav, Arcibiskupský zámek, Muzeum umění Olomouc a Klub UNESCO.

Nedávno začala v kroměřížské mincovně výstava *Mincovnictví církevních institucí v době kardinála Dietrichsteina*, která zahrnuje více než 130 mincí a medailí ze 16. a 17. století. „Jde o nejvýznamnější numismatický soubor na našem území a zároveň přední sbírku církevních ražeb na světě," upozornil vedoucí kroměřížské pobočky Arcidiecézního muzea Ondřej Zatloukal. Výstava potrvá do konce září.

Josef Pala

Zraněný sochař Oliva už zase pracuje

Hrozivým pádem sochaře Otmara Olivy ze žebříku skončilo 25. dubna tradiční jarní odlévání zvonů v jeho velehradském ateliéru. Umělec zůstal krátce ležet v bezvědomí na dlažebních kostkách, na které spadl ze zhruba tří metrů.

Podezření na zlomeninu krční páteře ani proražení lebky se po jeho převozu do nemocnice nepotvrdilo. Sám Oliva plánuje brzký návrat k práci. Připravuje výrobu vůbec největšího zvonu v České republice obnoveného od konce druhé světové války. Bude pojmenován Panna Maria a stane se náhradou za stejnojmenný zvon z olomoucké katedrály vyrobený v roce 1827 ve Vídni a roztavený pro válečné účely v roce 1916.

(ps)

Soutěž Obec přátelská rodině

Ministerstvo práce a sociálních věcí a Stálá komise pro rodinu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR ve spolupráci s Asociací center pro rodinu a Sítí mateřských center vyhlásilo k 15. květnu ke Dni rodin soutěž Obec přátelská rodině.

Celostátní soutěž Obec přátelská rodině je prostředkem k podpoře prostředí přátelského rodině v české společnosti a formou ocenění těch obcí, které realizují rozmanité pro–rodinné aktivity.

Záměrem soutěže je motivovat obce k realizaci a podpoře pro–rodinných aktivit prostřednictvím pozitivní publicity a finančního příspěvku na realizaci projektů k podpoře rodin, který obdrží vítězové.

Soutěž navazuje na práci mateřských a rodinných center a na projekt salesiánů spolupracovníků, kteří v roce 2005 připravili program podpory rodin na úrovni obcí a měst s názvem *Obec pozorná k rodině*.

V následujících letech by soutěž měla pokračovat dalšími ročníky. Všechny informace týkající se vyhlašované soutěže Obec přátelská rodině jsou k dispozici na webovém portálu: www.obecpratelskarodine.cz

Dosud se stát o rodinu zajímá spíše až v okamžiku, kdy selže nebo nestačí plnit své funkce, což je pozdě. Fungující rodiny si zaslouží naše uznání a pozornost a také pomoc, protože naše společnost je spíše orientována na osobní prospěch, než na spolupráci, soudržnost a solidaritu, které jsou základem života rodin.

Tomáš Kvapil
předseda parlamentní komise pro rodinu

Na Svatém Hostýně se konala 8. pouť píšících křesťanů

Já nemám poklady/ jen srdce rozdávám/ v úsměvech bohatších/ o Tvůj dar Bože náš/ v lásce a ve verších. Tyto verše nalezneme na zadní straně knížky *Návrat*, kterou básník a vydavatel časopisu *Hlas z pasínku* Karel Vysloužil představil a rozdal účastníkům již 8. ročníku pouti píšících křesťanů. Návrat k duchovním hodnotám – takové bylo motto letošní pouti.

„Opravdu si někdo myslí, že návrat k těmto hodnotám a k řádu nastane bez vytrvalých a cílevědomých modliteb?“ ptá se básník a s radostí oznamuje, že se k úmyslu pouti letos přidalo již přes 30 kostelů v celé zemi a také se v nich na tento úmysl sloužily mše svaté. V duchovním spojení se Svatým Hostýnem byli však i kněží a poutníci, kteří v těchto dnech konali pouť do Svaté země. „Otec Pavel z Valašského Meziříčí mně poslal textovou zprávu, že na náš úmysl sloužil mši svatou v chrámu národů v Getsemanské zahradě,“ řekl s dojetím Karel Vysloužil.

Mši svatou v bazilice na Svatém Hostýně sloužil v pondělí 12. května olomoucký pomocný biskup Josef Hrdlička a spolu s ním koncelebrovali také všichni děkani olomoucké arcidiecéze, kteří ve stejný den zde měli pracovní setkání. V promluvě při mši svaté otec biskup zdůraznil duchovní rozměr písma a psaní. Zdaleka to nezahrnuje pouze literární a uměleckou činnost, ale například i psaní dopisů má velký duchovní rozměr, jak nám to potvrzují novozákonní epištoly. „Bůh umí psát i do tvrdosti kamene lidských srdcí, ale stejně tak umí psát i do křehkého písku lidských slabostí,“ zdůraznil na závěr promluvy biskup Josef Hrdlička.

Poté následovalo setkání asi třiceti autorů a příznivců v poutním domě Matice svatohostýnské. K účastníkům promluvil hlavní organizátor a zakladatel tradice poutí, básník Karel Vysloužil. „Je dobré, když se přátelé opět vidí a jsou chvíli u oběda spolu. Je-li pak důvod k radosti, dostavuje se chuť po návratu domů dělat více než dosud. Vždyť je důležitá doba a do široké náruče literatury patří i zákonodárství a umění tvořit zákony v souladu s Boží vůlí! Prosíme-li o milost i pro toto, a bude-li nás mnoho klepajících a volajících, Bůh Otec milost dá i tam! Či si někdo myslí, že stačí na to poslanci, senátoři a zástupci církve?“ zdůraznil Karel Vysloužil.

Petr Cekota

Zemřel kardinál Bernardin Gantin

V Paříži zemřel 13. května ve věku 86 let africký kardinál Bernardin Gantin, emeritní prefekt vatikánské Kongregace pro biskupy.

Zesnulý kardinál pocházel ze západoafrického Beninu. V roce 1951 byl vysvěcen na kněze. Po několika letech odešel studovat do Říma. Ve svých čtyřiatřiceti letech přijal biskupské svěcení. V roce 1971 byl povolán do Říma jako sekretář Kongregace pro evangelizaci národů. Papež Pavel VI. ho povýšil do kardinálského sboru 27. června 1977 spolu s dalšími třemi nově jmenovanými kardinály, mezi nimiž byl i Joseph Ratzinger, nynější papež Benedikt XVI. Gantin byl prvním černošským kardinálem, který ve Vatikánu zastával vysokou funkci. V roce 1984 ho Jan Pavel II. jmenoval prefektem Kongregace pro biskupy, kterou vedl plných 14 let. V letech 1993 až 2002 byl děkanem kardinálského sboru.

Kardinál Bernardin Gantin na Velehradě v roce 1981 s kardinálem Františkem Tomáškem (vlevo) a olomouckým apoštolským administrátorem biskupem Josefem Vranou

V den jeho kardinálského jmenování bylo veřejně oznámeno i jméno kardinála „in pectore“ z roku 1976, kterým byl biskup ThDr. František Tomášek, tehdejší apoštolský administrátor pražské arcidiecéze. Mezi oběma kardinály vzniklo velké přátelství, které vyvrcholilo několika návštěvami kardinála Gantina v naší vlasti. Zavítal například na Velehrad, Svatou Horu i do Uherského Brodu. Prezident Václav Havel ho vyznamenal Řádem Bílého lva.

Josef Pala

Mozaika 2008

Mnohým z vás již určitě padl do oka modrý plakátek s nápisem Mozaika 2008. Jedná se o aktivitu, která chce z kamínků modliteb a malé pomoci poskládat nádherný obraz naší církve, která je v síle Ducha Svatého společenstvím, kde má jeden o druhého opravdový zájem.

Mozaika 2008 je veřejnou sbírkou, jejímž cílem je podpořit setkání české a slovenské mládeže ActIv8 na Velehradě (očekává se účast 10 000 mladých) ve spojení se Světovými dny mládeže v Sydney.

Sbírka je realizována prodejem kartiček, zobrazujících sedm darů Ducha Svatého, v ceně 50 Kč ve farnostech, kostelech a dalších společenstvích. Do sbírky je možné se zapojit koupí kartičky mozaiky nebo pomocí s prodejem kartiček, ale také modlitbou za mládež, např. oficiální modlitbou za setkání ActIv8.

Mozaika 2008 má své oficiální webové stránky www.mozaika2008.cz, na kterých je možno získat bližší informace a také sledovat aktuální stav vybrané částky (ten najdete i na druhé straně Katolického týdeníku). Sbírka potrvá až do 31. 7. 2008.

Cílem této aktivity není jen snaha materiálně podpořit setkání, ale také podnítit věřící k modlitbě za mládež a celé církevní společenství. Pokud se spojíme a podpoříme dílo, které se chystá, mladí lidé budou mít odvahu se skrze tuto modlitbu a oběť vydat do Boží služby s dary jeho Ducha.

Poznámka: Účet sbírky: ČSOB, a.s. číslo účtu 219759054/0300. Mozaika 2008 je veřejná sbírka registrovaná podle zákona č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách.

Aneta Hrabovská

Zemřel P. Pavel Zíbal

V kroměřížské nemocnici na Malém Valu zemřel 5. května ve věku 86 let známý a oblíbený kněz P. Pavel Zíbal, který žil na odpočinku v Domově důchodců v Radkově Lhotě.

Narodil se 22. března 1922 ve Vnorovech. Po maturitě na strážnickém gymnáziu v roce 1941 se rozhodl ke studiu bohosloví v Olomouci. Kněžské svěcení přijal v Olomouci 5. července 1946. Primicí skončilo klidné přípravné období jeho života. Následující dobu naplnila téměř až do stáří usilovná duchovní práce, vždy orientovaná na mládež, později vyšetřování, utrpení, strach a věznění, ponižování a těžká tělesná práce. Teprve revoluční rok 1989 přinesl úlevu i uznání.

Po vysvěcení působil dva roky jako kaplan ve Slušovicích. Záhy po komunistickém puči byl již v září 1948 uvězněn v Uherském Hradišti za tzv. pobuřování proti režimu a „nevhodný vliv" na mládež. Po návratu z vězení byl ustanoven kaplanem v Opavě–Kateřinkách, kde působil v letech 1949 až 1950. V roce 1950 byl internován v táboře nucených prací v Želivě a pak v Hájku u Kladna. Zde pracoval na tamním vládním statku spolu s jinými internovanými kněžími. Po propuštění nastoupil vojenskou službu u nechvalně známých oddílů PTP (1953–1954). Po návratu do civilu však nemohl nastoupit do duchovní správy, protože nedostal od komunistického režimu tzv. státní souhlas k výkonu kněžské služby. Plných 13 let pracoval jako traťový dělník u ČSD.

Při uvolnění politických poměrů krátce před Pražským jarem 1968 byl 15. 10. 1967 jmenován administrátorem farnosti Stražisko a o dva roky později administrátorem v Přemyslovicích a exkurendo administrátorem ve Stražisku (1969–1972). Následná husákovská normalizace otce Pavla znovu vrátila na deset let ke krompáči, a to až do jeho odchodu do důchodu v roce 1982.

K 1. 7. 1982 mohl znovu nastoupit do duchovní správy jako kaplan ve farnostech Ostrava-Vítkovice a Ostrava-Mariánské Hory. Po dvou letech nastoupil jako kaplan do Valašského Meziříčí (1984–1985). V roce 1985 se stal duchovním správcem sester sv. Kříže ve Štípě.

Teprve revoluční rok 1989 přinesl otci Pavlovi úlevu i uznání. Otevřela se opět možnost pokračovat v kněžské práci, ale začaly se dostavovat zdravotní potíže a hlásilo se také stáří. Ve svých 68 letech se mohl konečně stát farářem, nastoupil do farnosti Hluk (1990–1995). Posledních 13 let svého požehnaného života prožil v Domově důchodců v Radkově Lhotě, kde obětavě sloužil starým a opuštěným lidem.

Zesnulý P. Pavel Zíbal patřil také k dopisovatelům katolického tisku. S jeho příspěvky jsme se mohli setkávat na stránkách Katolického týdeníku, Listů svatohostýnských i našeho arcidiecézního zpravodaje. Svědectví o tehdejším životě v komunistických věznicích a táborech podává jeho jediná knížka s názvem *Šéfe, znáte Želiv…?*,

Snímek Josef Pala

kterou v roce 1994 vydala Matice cyrilometodějská v Olomouci. Jsou to jeho vzpomínky a svědectví z vězení a z táborů nucené práce. Humorný název této jediné knihy přechází po první straně do otřesného popisu komunistického žaláře a táborů, jak to sám prožil, což vysvětluje hned na počátku své knihy:

Jedné letní noci stál na nástupišti brněnského nádraží uniformovaný příslušník policie s mladým mužem v civilu. Asi se dlouhou chvíli neviděli, srdečně spolu hovořili. Po koncertě Moravana jsem se chystal nastoupit do vlaku a trochu mi překáželi. Toho civila jsem hned poznal. Dal jsem si kufr do volného kupé a pozoroval jsem oba bavící se přátele. Mám jít, nemám jít? A přece jsem vstal, vyšel z vagónu ven a šel přímo k těm usmívajícím se mužům. „Prosím vás," obracím se na uniformovaného, „mohl bych se zeptat vašeho přítele na něco o samotě?" „Ale proč ne? Prosím" a vzdálil se pár kroků, aby nepřekážel. Civil se podíval, já na něj také. „Šéfe, znáte Želiv?" táži se krátce. „Proč se ptáte?"„No, my víme, kdo jste. Buďte zdráv!" Snad ani hrom by ho tak nezarazil. „Prosím vás, kdo jste?" „To vás nemusí zajímat, buďte zdráv!" A byl jsem na odchodu. On ale udělal pár kroků za mnou: „A vy znáte Želiv?" „Jistě, byl jsem pod vaším komandem. Buďte zdráv!" ..... Výpravčí zapískal a nastoupil jsem rychle do vlaku. Až mi bylo trochu líto toho bývalého dozorce, jednoho z těch, kteří přišli po starých strážmistrech. Pořádně se vyplašil. Nevím, jak tu noc spal…"

Se svým milovaným knězem se 14. května přišli rozloučit lidé ze Vnorov. Říkají o něm, že životním elánem, radostí a úsměvem zanechal v mnoha lidských srdcích nesmazatelnou stopu.

„Pronásledování a komunistický kriminál ho ještě více zocelily a dodaly odvahu k vykonávání jeho povolání," zdůraznil ve své homilii při zádušní mši svaté olomoucký arcibiskup Jan Graubner. Pohřben byl na místním hřbitově.

Josef Pala

Zemřel P. František Janhuba

V nemocnici v Šumperku zemřel 11. května ve věku 68 let doc. ThDr. František Janhuba, farář ve farnosti Zvole u Zábřehu.

Narodil se v Zábřehu 10. prosince 1939. Kněžské svěcení přijal v Litoměřicích 24. června 1962. Jako kaplan působil v Přerově (1962–1969), pak jako administrátor ve farnosti Postřelmov (1969–1977), potom ve farnosti Zábřeh, kde byl také děkanem (1977–1990). V době minulého režimu učil zároveň také na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích. Šestnáct let byl farářem ve Zdounkách (1990–2006) a současně exkurendo administrátorem ve farnosti Hoštice u Zdounek a Litenčice (1990–2001), ve farnosti Zlámanka (1990–1991) a ve farnosti Roštín (2001–2006).

Snímek Josef Pala

Od roku 1990 zároveň učil na Řeckokatolické bohoslovecké fakultě Univerzity Pavla Josefa Šafaříka v Prešově, od roku 1995 byl děkanem této fakulty a v roce 1998 byl jmenován titulárním kanovníkem prešovské řeckokatolické diecéze.

Od 1. července 2006 působil jako farář ve farnosti Zvole u Zábřehu.

Poslední rozloučení s P. Františkem Janhubou se konalo v jeho rodišti v Zábřehu 17. května. Po mši svaté, kterou sloužil olomoucký pomocný biskup Josef Hrdlička, byl zesnulý pohřben na místním hřbitově.

Josef Pala

AKTUALITY

Papež vyhlásil Rok sv. Pavla

U příležitosti dvoutisícího výročí narození Apoštola národů vyhlásil papež Benedikt XVI. Rok sv. Pavla.

Rok svatého Pavla má přispět ke znovuobjevení postavy sv. Pavla a jeho díla všemi křesťany za účelem oživení víry a evangelizace. Zvláštní důraz těchto oslav bude položen zejména na otázku jednoty křesťanů. Poblíž hrobu apoštola Pavla vznikne z baptisteria baziliky zvláštní ekumenická kaple, která bude sloužit organizovaným skupinám nekatolických poutníků. Na straně křesťanů nekatolických vyznání je totiž o Rok sv. Pavla velký zájem. Podobnou iniciativu ke dvoutisíciletému výročí narozenin apoštola národů vyhlásil také ekumenický patriarcha Bartoloměj I. Rok sv. Pavla bude probíhat také v Turecku, kde jednotlivé jeho etapy představili tamější katoličtí biskupové arménské, syrské, chaldejské a latinské církve. Záměrem Benedikta XVI. je především důraz na ekumenický rozměr.

(rava)

Plnomocné odpustky v Roce sv. Pavla

Z rozhodnutí Apoštolské penitenciárie pověřené Svatým otcem, je možné v Roku sv. Pavla (od 28. 6. 2008 do 29. 6. 2009) získat plnomocné odpustky, jak stanovuje její dekret k tomuto roku vydaný.

Kromě jiného je možné získat tyto odpustky ve všech kostelích při veřejné pobožnosti ke cti Apoštola národů a při zahájení a ukončení jubilejního roku. Dále v kostelích zasvěcených sv. apoštolu Pavlovi ve dny, které stanoví místní biskup a na dalších místech, která určí místní biskup.

Stanovuji tedy všechny první pátky, první neděle v měsíci a také 29. den v každém měsíci. Kromě kostelů sv. Pavla určuji katedrálu v Olomouci a papežské baziliky: Velehrad, Svatý Hostýn a Svatý Kopeček u Olomouce. Dále pak tyto kostely: Kostel Obrácení sv. Pavla: Syrovín, Kostely sv. Petra a Pavla v diecézi, farní: Biskupce, Bohdíkov, Brodek u Konice, Deštná (Svitavy), Horní Němčí, Kelč, Kostelec u Holešova, Kunovice, Litenčice, Lubník, Medlov, Nezdenice, Penčice, Polešovice, Prostějov, Rataje, Smržice, Těšetice, Těšnovice, Tištín, Vřesovice, Želechovice nad Dřevnicí, filiální: Hlušovice, Sklené, Ústí (Hranice) Hraničné Petrovice

arcibiskup Jan

Noví jáhni

V sobotu 21. června v 9.30 hod. přijme z rukou olomouckého pomocného biskupa Mons. Josefa Hrdličky v katedrále sv. Václava v Olomouci jáhenské svěcení osm bohoslovců z olomoucké arcidiecéze:

Jacek Brończyk (1981), Tarnów (Polsko)
František Dostál (1982) Tištín
Václav Fojtík (1982), Valašské Meziříčí
Mgr. Miroslav Jáně (1973), Postřelmov
Mariusz Karkoszka (1955), Lipnica Wielka (Polsko)
Radim Kuchař (1983), Polešovice
Mgr. Bohumíl Svítok, Prievidza (Slovensko)
Ing. Pavel Šupol (1977), Valašské Klobouky

(jpa)

Bazilika sv. Pavla v Římě

PŘEČETLI JSME ZA VÁS

Libanonský světec spojuje křesťany i muslimy

Bůh touží po tom, abychom všichni byli svobodní a šťastní. Lidé však hledají štěstí tam, kde ho nikdy nenajdou, totiž na zemi a v hmotných statcích nebo v jiných lidech. Plné štěstí můžeme najít jen tak, že se v lásce spojíme s Kristem.

Jak aktuálně nám tato slova znějí! A přitom nás od jejich autora dělí celé jedno století a ještě k tomu vzdálenost tisíců kilometrů. Toto i mnohá další poselství pochází od sv. Šarbela Machlúfa, libanonského světce, který prožil většinu svého života v klášteře a téměř 25 let žil jako poustevník v úplném zřeknutí se světa. Vedl neobyčejně přísný život pokání a oběti, každodenně se od půlnoci do rána modlil před svatostánkem, i při velké zimě jen v lehkém řeholním hábitu.

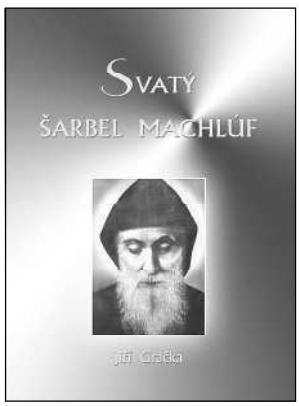

Již krátce po smrti se jeho hrob stal vyhledávaným cílem poutníků z Blízkého východu i celého světa, a to jak křesťanů, tak muslimů. Sv. Šarbel, vzor dokonalého mnicha, je považován za jednoho z největších divotvůrců 19. století. Zvláště dnes, tváří v tvář množícím se konfliktům mezi "západním" – křesťanským světem a světem muslimským, je přímluva sv. Šarbela, uctívaného věřícími obou náboženství, velmi potřebná. V této době si navíc připomínáme výročí 30 let od svatořečení (9. října 1977), 110 let od úmrtí (24. prosince 1898) a 180 let od narození (8. května 1828) sv. Šarbela Machlúfa.

Právě s tímto světcem se nyní můžete seznámit díky knížce, kterou v lednu připravila Římskokatolická farnost Kojetín ve spolupráci s Maticí cyrilometodějskou v Olomouci. Brožurka chce jednak představit život sv. Šarbela i úctu k němu, jednak nabídnout tradiční modlitby k tomuto světci – novénu a litanie. A protože život žádného člověka nelze zcela vytrhnout z prostředí, ve kterém vyrůstal, nalezne čtenář v knize i základní informace o maronitské církvi a o Libanonu.

Knížka vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého a za cenu 45 Kč ji seženete v každém křesťanském knihkupectví, objednáním u Matice cyrilometodějské (*knihy@maticecm.cz*) nebo ji lze získat i na faře v Kojetíně.

Římskokatolická farnost Kojetín

Devadesátiny české misionářky

V polovině června oslaví v Rakousku své neuvěřitelné 90. narozeniny naše krajanka řeholní sestra Ludmila Hrabcová.
Jubilantka pochází z Nedakonic u Uherského Hradiště, kde se narodila 21. června 1918. Po maturitě chtěla studovat medicínu, ovšem vysoké školy byly už uzavřeny nacisty. Rozhodla pro tajný útěk do Rakouska k sestrám do kláštera v Gaissau na Bodamském jezeře. Dva válečné roky sloužila ve vojenské nemocnici ve Feldkirchu jako ošetřovatelka.

Snímek Pavel Mléčka

Rakouské občanství však dostala až v roce 1948 a tak v květnu 1949 mohla odjet do misií. V Cartageně v Kolumbii se stala učitelkou francouzštiny a sama se učila španělsky (francouzštinu, latinu a němčinu uměla už z gymnázia, později ještě přibyla italština). Časem byla poslána do Bogoty, kde se stala ředitelkou dívčí koleje San José. Současně si musela na Bogotské univerzitě doplnit vzdělání na středoškolskou profesorku v oboru chemie, filozofie a náboženské vědy.
V roce 1970 byla zvolena generální představenou řádu, ve kterém žije – řeholního společenství *Franziskaner Missionsschwestern von Maria Hilf* – Františkánské misijní sestry od Marie Pomocnice. (Toto řeholní společenství je pro nás neznámé, protože jeho sestry působí především v Jižní Americe. V Evropě mají jen v okolí Bodamského jezera několik domů – jako zázemí pro americké misie.) Nastalo pro ni nové období života – nekonečné cestování všemi dostupnými dopravními prostředky (autobus, letadlo, osel v horách, indiánské loďky na řekách). Dvě funkční období – plných dvanáct let – vykonávala sestra Ludmila poctivě tuto službu. Navštívila postupně všech 127 středisek rozesetých při pobřeží Tichého oceánu, v povodí Amazonky a v severovýchodní Brazílii.

A co je denní náplní práce těchto misijních sester?
Sestra Ludmila vypráví: „Chudoba nejchudších lidí na tomto území je nepředstavitelná. Mnohdy žijí jen pod plachtou se čtyřmi kůly. Sestry učí tyto lidi základní věci. Ženy a matky, aby se řádně staraly o své děti a o domácnost, jedná se o zcela obyčejné věci, jako je vaření, praní a dodržování základní hygieny. Učí je i číst a psát a snaží se mezi chudými obnovit i náboženský život. I když devadesát procent obyvatel je pokřtěných, pro mnohé tím náboženský život skončil... Dodnes misie nekončí; tito lidé potřebují stálou péči a pomoc."
Naše sestra Ludmila strávila v těchto tvrdých podmínkách čtyřicet let. Nyní (od roku 1989 po svatořečení Anežky České, kterého se v Římě zúčastnila) žije v provinčním domě Bernardaheim ve Frastanz u Feldkirchu v Rakousku a stále ještě pečuje o staré a nemocné spolusestry. Kdysi s malým kufříkem v ruce prchla z tehdejšího protektorátu. Stejně tak chudě se pak vrátila do Rakouska...
Naši milou jubilantku jsme v minulých dnech v Rakousku navštívili a obdivovali jsme její duševní svěžest. I přes svůj vysoký věk a mnohé zdravotní potíže, chce být stále užitečná: pomáhá v prádelně, v kuchyni i v zahradě. Nikdy nenaříká, je stále radostná a spokojená. A ještě jedna zajímavost: skoro 70 let neměla možnost mluvit česky, a přesto i dnes vypráví své zážitky krásnou češtinou a české dopisy píše úhledně a bez gramatických chyb! A jak je to možné, prozradila sama: „Kromě společných modliteb jsem s Pánem Bohem mluvila vždycky jen česky." Zde je dobré připomenout, že sestra Ludmila je pravidelnou čtenářkou našeho arcidiecézního časopisu. OLDIN odebírá od samotného začátku jeho vydávání – tedy už 18 let.
Děkujeme naší jubilantce za její věrnou službu těm nejpotřebnějším a přejeme požehnání radost a pokoj od Pána a vyprošujeme do dalších let dar zdraví a duchovní svěžesti.
Mše svatá za ni bude slavena současně u nás i v Rakousku - a to v sobotu 21. června v 10 hod. U nás to bude v bazilice Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce.

Pavel Mléčka
(*s použitím materiálů z časopisu Hlas misie*)

Duchovní cvičení pro katechety a animátory

V termínu 3. až 7. srpna se uskuteční na Velehradě v poutním domě Stojanov duchovní cvičení pod vedením P. Josefa Havelky na téma: *Z ohně, do kterého se nepřikládá, zůstane jen hromádka popela.*
Rekolekce je letos určena ne jenom pro vyučující náboženství a katechety, ale také pro animátory a všechny, kdo ve farnostech vedou jakákoliv společenství dospělých nebo modlitební skupinky. Je určena jak jednotlivcům, tak i manželským párům. Duchovní cvičení budou vycházet z biblických textů, proto doporučujeme vzít si s sebou vlastní Bibli. Duchovní cvičení každému katechetovi a animátorovi velmi doporučujeme, protože je to příležitost tělesného odpočinku a duchovní aktivity. Pro dobrou katechetickou a pastorační službu je nutné setkání s Ježíšem, které vyžaduje vnitřní klid a pohodu duše i těla. Začíná se v neděli 3. srpna v 18 hod. společnou večeří, závěr je ve čtvrtek 7. srpna ve 13 hod. Cena pobytu pro dvoulůžkový pokoj se společným sociálním zařízením je 1400 Kč, jednolůžkový pokoj se společným sociálním zařízením je 1520 Kč, dvoulůžkový pokoj s vlastním sociálním zařízením je 1720 Kč, jednolůžkový pokoj s vlastním sociálním zařízením je 1920 Kč. Přihlášky můžete posílat e-mailem nebo písemně přímo na do poutního domu Stojanov. Adresa: Poutní dům Stojanov, Salašská 62, 687 06 Velehrad, tel.: 572 571 531, e-mail: velehrad@stojanov.cz

Duchovní cvičení v Českém Těšíně

17. – 20. 7. – Víkendová duchovní obnova pro všechny, vede P. Jan Adamík, SJ
25. – 31. 7. – Duchovní obnova pro studenty, vede P. Jan Adamík, SJ
7. – 13. 9. – Duchovní cvičení – III. týden: *Pociťovat zranění s Ježíšem zraňovaným*, vede P. F. Lízna, SJ
17. – 21. 9. – Duchovní cvičení pro dívky se zájmem o duchovní povolání, pořádá Společnost Sester Ježíšových, vede P. R. Kunert, SJ
25. – 28. 9. – Víkendová duchovní obnova pro všechny, vede P. Jan Adamík, SJ
Podrobnější informace na adrese: Exerciční dům TJ, Masarykovy sady 24, 737 01 Český Těšín, tel.: 558 761 429, email: ex.dum.tesin@jesuit.cz

OCENĚNÍ ZASLOUŽILÝCH FARNÍKŮ

U příležitosti arcidiecézní pouti k sv. Janu Sarkandrovi udělil arcibiskup Jan Graubner 10. května v katedrále sv. Václava v Olomouci ocenění 101 zasloužilým farníkům z naší arcidiecéze.
Děkovné uznání a knihu *Katedrála* jim předali olomoucký arcibiskup Jan Graubner a světící biskup Josef Hrdlička.
Zasloužilí farníci byli oceněni za aktivní a nezištnou pomoc ve farnostech (dlouholetá služba kostelníka a varhaníka, služba farní hospodyně, služba katechety, služba v oblasti Charity, za vedení schóly, sboru a zpěvu při liturgii, za práci s dětmi ve farnosti, za pomoc při úklidu kostela a květinové výzdobě, za pomoc při opravách kostela a za řezbářské a rekonstrukční práce, za aktivní účast v pastoračních či ekonomických radách farnosti). Ocenění byla předána:

Manželům Boženě a Františkovi Prečovým z farnosti Hlubočky
Manželům Miladě a Václavovi Juráňovým z farnosti Velká Bystřice
Manželům Františce a Josefovi Skopalovým z farnosti Zlobice
Manželům Zdeňce a Josefovi Kristkovým z farnosti Kostelec na Hané
Manželům Marii a Miloslavovi Karáskovým z farnosti Ohrozim
Manželům Marii a Stanislavovi Knapkovým z farnosti Otrokovice
Manželům Anežce a Brunovi Ottoliniovým z farnosti Hutisko
Manželům Františce a Františkovi Beníčkovým z farnosti Uherský Brod
Manželům Marii a Josefovi Švarcovým z farnosti Podhoří
Manželům Marii a Františkovi Spáčilovým z farnosti Přerov -Předmostí
Manželům Heleně a Ladislavovi Vyvážilovým z farnosti Tovačov
Manželům Blaženě a Bohumírovi Kočířovým z farnosti Tovačov
Manželům Martě a Františkovi Dobešovým z farnosti Pržno
Manželům Drahomíře a Josefovi Sýkorovým z farnosti Panny Marie v Kroměříži
Paní Olze Zapletalíkové z farnosti Panny Marie v Kroměříži
Paní Františce Holíkové z farnosti Panny Marie v Kroměříži
Panu Miloslavu Šindlerovi z farnosti Panny Marie v Kroměříži
Panu Lubomíru Procházkovi z farnosti sv. Mořice v Kroměříži
Paní Květě Šafaříkové z farnosti sv. Mořice v Kroměříži
Paní Miladě Andrýskové z farnosti Zlámanka
Paní Marii Pazderové z farnosti Hradisko u Kroměříže
Panu Miroslavu Jurajdovi z farnosti Hošťálková
Paní Ludmile Wolerové z farnosti Hošťálková
Paní Ludmile Pavelkové z farnosti Pržno
Panu Aloisi Randýskovi z farnosti Růžďka
Panu Františku Pisklákovi z farnosti Růžďka
Paní Zdeně Kučové z farnosti Drahotuše
Paní Marii Keprdové z farnosti Drahotuše
Paní Libuši Nádeníčkové z farnosti Podhoří
Panu Václavu Krupovi z farnosti Zubří
Paní Elišce Škarkové z farnosti Loštice
Panu Josefu Pospíšilovi z farnosti Loštice
Panu Zdeňku Fritscherovi z farnosti Loštice
Paní Josefě Wagnerové z farnosti Soběchleby
Paní Jiřině Ryšánkové z farnosti Konice
Panu Petru Ullmanovi z farnosti Konice
Panu Rudolfu Goppoldovi z farnosti Městečko Trnávka
Paní Marii Miklovičové z farnosti Vizovice
Panu Václavu Lednickému z farnosti Vizovice
Panu Janu Mikulaštíkovi z farnosti Vizovice
Paní Marii Gabrhelové z farnosti Bojkovice
Panu Josefu Fojtíkovi z farnosti Lidečko
Panu Vojtěchu Ryzovi z farnosti Lidečko
Panu Jaroslavu Povalačovi z farnosti Lidečko
Panu Ladislavu Bickovi z farnosti Rožnov pod Radhoštěm
Panu Jaromíru Vojkůvkovi z farnosti Rožnov pod Radhoštěm
Panu Aloisi Tkáčovi z farnosti Rožnov pod Radhoštěm
Paní Anděle Řeháčkové z farnosti Moravská Třebová
Paní Marii Maděrové z farnosti Moravská Třebová
Paní Marii Soukupové z farnosti Pohořelice
Paní Anně Hanáčkové z farnosti Pohořelice
Paní Anežce Kouřilové z farnosti Bohuňovice
Paní Věře Niklové z farnosti Štarnov
Paní Josefě Adamcové z farnosti Vyškov-Dědice
Paní Růženě Dvořákové z farnosti Vyškov-Dědice
Paní Jiřině Luskové z farnosti Rychtářov
Panu Františku Sedlářovi z farnosti Vlkoš u Přerova
Panu Jiřímu Koutnému z farnosti Suchdol u Prostějova
Paní Zitě Zahálkové z farnosti Suchdol u Prostějova
Paní Oldřišce Kolaříkové z farnosti Provodov
Paní Ludmile Mikuláškové z farnosti Provodov
Panu Miroslavu Jančíkovi z farnosti Želechovice nad Dřevnicí
Panu Antonínu Sedláčkovi z farnosti Hněvotín
Paní Marii Stančíkové z farnosti Zdounky
Paní Věře Kolaříkové z farnosti Kunovice
Paní Antónii Matouškové z farnosti Kunovice
Panu Ludvíku Vaškovi z farnosti Vyšehorky
Panu Štěpánu Langrovi z farnosti Vyšehorky
Panu Josefu Kůřilovi z farnosti Kyjov
Paní Anně Lungové z farnosti Kyjov
Paní Ludmile Šmídové z farnosti Kyjov
Paní Marii Říhankové z farnosti Kyjov
Paní Marii Mezihorákové z farnosti Kyjov
Paní Anežce Koláčkové z farnosti Kyjov
Panu Karlu Králíčkovi z farnosti Velká Bystřice
Panu Jaroslavu Červenkovi z farnosti Mistřín
Panu Pavlu Bystřickému z farnosti Mistřín
Paní Ludmile Šupinové z farnosti Čechovice
Paní Marii Stejskalové z farnosti Červená Voda
Paní Marii Vaněčkové z farnosti Červená Voda
Panu Josefu Moštkovi z farnosti Vlčnov
Paní Ludmile Svozilové z farnosti svatého Václava v Olomouci
Panu Leopoldu Friedlovi z farnosti Olomouc-Hodolany
Paní Marii Uřičářové z farnosti Kněždub
Panu Janu Holubíkovi z farnosti Kněždub
Panu Jaroslavu Bílému z farnosti Přemyslovice
Panu Oldřichu Kovářovi z farnosti Vsetín

Novokněží olomoucké arcidiecéze 2008

SLOVO NA CESTU

Chci vám, milí spolubratři novokněží, napsat pár řádků, při vašem obdarování, kterého se vám dostalo ve vašem povolání následovat Krista ve svátosti kněžství. Přijměte poděkování za tuto vaši odpověď a rozhodnutí, je to pro mě, a myslím pro všechny, velké povzbuzení a také vyhlídka dobrých časů. Kristus je touto svátostí mezi námi a s námi. Jste obdarováni velkou výsadou, važte si ji a buďte ji hodni. Apoštol Pavel říká : *Víra je ze slyšení*. Vy jste uslyšeli a chcete, aby i jiní uslyšeli.
Náš spirituál nás učil tomu, že kněžství spočívá v podílu na Kristově starosti o spásu člověka. Tedy to je naše společná cesta, nejdeme ji sami. Dar kněžství je rozvinut při vlastním poslání, jímž je hlásání. Představujte a ohlašujte lidem velké Boží skutky, vyprávějte o prostoru svobody, které dává Boží slovo a které má být naším životním prostorem. Takového hlásání je třeba, protože náš svět do kterého patříme, je propadlý různým druhům sobectví. Musíme společně z těchto sobectví vykročit, i když někdy máme více strachu než odvahy. Takové vykročení nás i jiné učiní šťastnými.
Říká se, že s kloboukem v ruce projdeš celý svět. Znamená to s uctivým pozdravem a přáním pokoje. Neste jméno Ježíše Spasitele, ale i Ježíše člověka, který nás učí dobrému lidství. Přeji vám, bratři novokněží, štěstí z vaší víry v Krista, který vás povolal k velkým věcem.
Nikdo totiž nemůže položit jiný základ, než ten, který je už položen, a to je Ježíš Kristus. (1Kor 3,11)

P. Michal Pořízek
spirituál Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci

Olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner udělí v sobotu 28. června v 9.30 hod. v katedrále sv. Václava v Olomouci kněžské svěcení čtyřem jáhnům, absolventům Cyrilometodějské teologické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci.

K fotografiím letošních novokněží přikládáme zároveň termíny jejich primicí v místě jejich bydliště (farnosti).

Mgr. Zdeněk Gerhard Klimeš
nar. 28. 9. 1980 Svitavy
primice:
neděle 29. června, 15 hod. – kostel Navštívení Panny Marie ve Svitavách

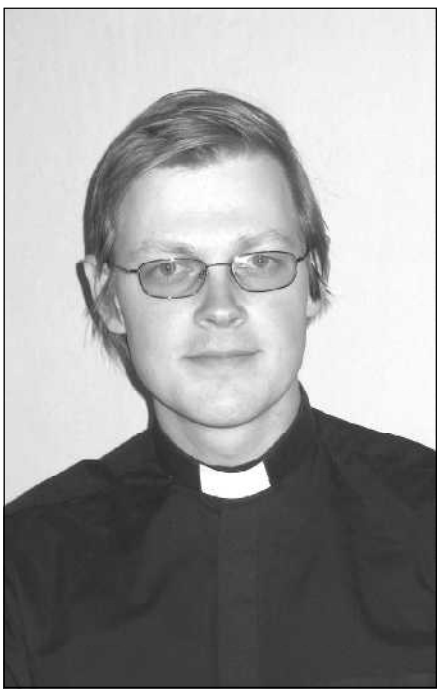

Mgr. Ing. Jiří Pospíšil
nar. 11. 4. 1975 Šternberk
primice:
sobota 12. července, 10 hod. – kostel Zvěstování Páně ve Šternberku

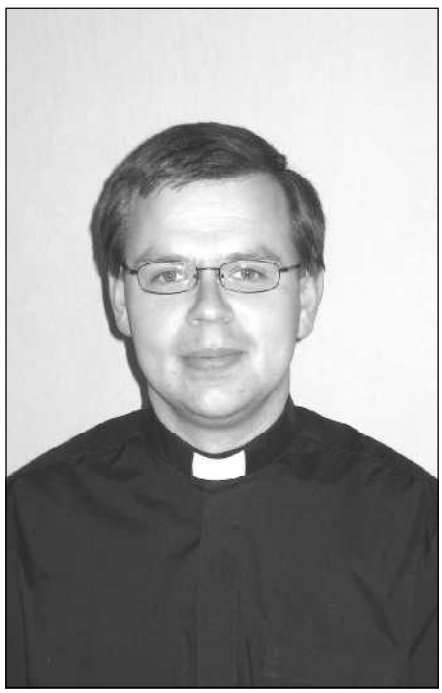

Roman Vlk
nar. 11. 10. 1981 Uherské Hradiště
primice:
neděle 29. června, 15 hod. – fotbalové hřiště v Prakšicích

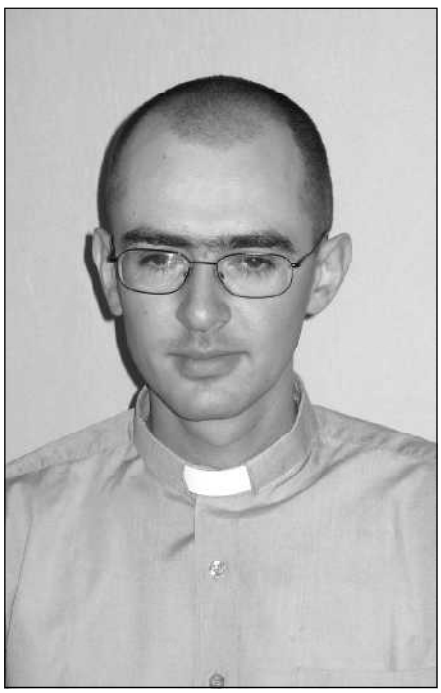

Mgr. Stanislav Zatloukal
nar. 19. 9. 1976 Vsetín
primice:
sobota 5. července, 15 hod. – kostel Nanebevzetí Panny Marie ve Vsetíně

CENTRUM PRO KATECHEZI

Četba Bible ve farnosti

V některých farnostech se zdárně rozběhla aktivita, kterou bychom mohli nazvat společná četba Bible ve farnosti. Podnět pro ni vzešel z farnosti Otrokovice, společnou četbu pak začali praktikovat také věřící ve farnosti Hradisko. Aktivita spočívá v tom, že se vždy na měsíc vybere nějaká část Bible, nejlépe jedna kniha. Z té kněz, katecheta či animátor vybere konkrétní citáty, které i s odkazem napíše na lístečky. Na jeden lísteček napíše vždy jeden citát. Farníci, kteří mají zájem o tuto společnou četbu Bible, si citát vytáhnou (např. po první nedělní mši v měsíci) jako myšlenku na měsíc. Doporučuje se, aby se po tento měsíc věnovali celé kapitole, ze které citát pochází, nebo si ji alespoň přečetli. Na závěr měsíce je farníkům nabídnuto shrnutí celé knihy, a tak se celá farnost seznámí s celou knihou, jejím obsahem i poselstvím. Tento návrh na společnou četbu Bible ve farnosti není zavazující, realizaci této aktivity si každá farnost může upravit podle svých možností. Smyslem aktivity je naplnit slova otce arcibiskupa: svým každodenním životem zachovávat a žít Boží slovo. Děkujeme těm, kteří se o to snaží, ať už pomocí této aktivity, nebo nějakým jiným způsobem.

Martina Orlovská

Slůvko pro děti

V roce 2005 otec arcibiskup napsal brožurku *Eucharistie* jako list věřícím. V tomto listě nás provází mší svatou, vysvětluje mešní liturgické úkony a ukazuje na Pána Ježíše, který je v průběhu celé liturgie mezi svým lidem přítomný. Zastavuje se pak u eucharistie jako proměněného těla Kristova, jeho přijímání a účinků. Tuto útlou publikaci doporučujeme jako velmi vhodný podklad pro katecheze či slůvka pro děti na prázdninových výletech a táborech. Na konci je vhodné slovo doplnit nějakou aktivitou či hrou, aby si je děti lépe zapamatovali.

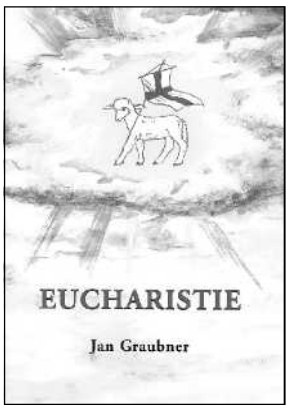

Knížku vydalo Kartuziánské nakladatelství v Brně a můžete si ji koupit nebo objednat v Matici cyrilometodějské v Olomouci.

Martina Orlovská

Král David – animovaný film o jednom z nejslavnějších králů Izraele

Filmový příběh o králi Davidovi zachycuje poutavým způsobem životní příběh této významné starozákonní postavy a s ním zároveň i dějiny celého Izraele. Ze zapomenutého pasáčka ovcí se díky Hospodinovu vyvolení stává neohrožený bojovník a ochránce Izraele utiskovaného okolními národy (zejména Pelištejci) a nakonec izraelský král. Za všemi Davidovými úspěchy stojí především jeho velká důvěra v Hospodina a poslušnost vůči němu. Bůh jej za to obdarovává svou ochranou, požehnáním i bohatstvím a politickými úspěchy. V celém filmu vystupují jako zásadní především dvě události: konflikt s králem Saulem a později také Davidův hřích s Batšebou.

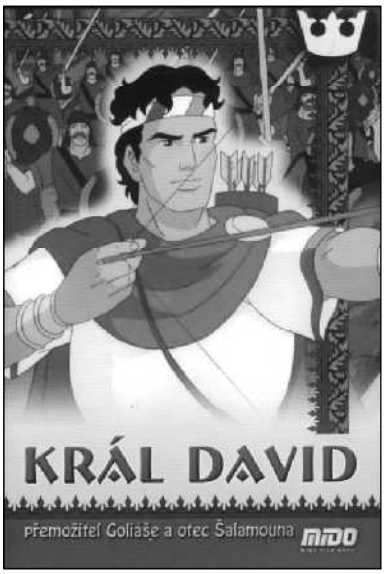

Přestože je celý film animovaný, je zpracován velmi dramaticky a realisticky. Osudy jednotlivých postav i celého izraelského národa jsou divákovi líčeny bez nádechu sentimentality, ale naopak se zde vyjevuje krutost a tvrdé podmínky doby, ve které se celý příběh odehrává; nechybí řada bitev a různých dobrodružných scén. Děj se však tématicky drží poměrně přesně obsahu biblických textů, především 2. knihy Samuelovy. Domnívám se, že film je díky svému realistickému vylíčení Davidova příběhu možné promítat lidem různých věkových skupin – tedy nejenom žákům na ZŠ, ale i mládeži, dospělým nebo seniorům. Výhodou je poměrně podrobné rozpracování jednotlivých událostí, takže je možné využít jednotlivou pasáž z filmu buď jako doplnění, nebo úvod ke katechezím, případně můžete film využít pro oživení i v hodinách náboženství, kde budete s dětmi tuto starozákonní postavu probírat.

Tento snímek už dříve odvysílala také TV Noe. Film si můžete vypůjčit na našem katechetickém centru, nebo si jej objednat na adrese: www.gimel.cz

Vít Němec

Ježíš – království bez hranic

Otroci i svobodní lidé, ženy i muži, ti všichni jsou dětmi jediného Boha, který jim otevírá království bez hranic, kde každý, který se řídí zákonem lásky, nalezne spásu a osvobození od hříchu... Tento úryvek z internetové recenze k filmu výstižně charakterizuje podtitulek z názvu. Toto poselství o Božím království, které je především královstvím lásky, přišel lidem zvěstovat právě Ježíš Kristus, pravý Bůh a pravý člověk, poslaný od Otce, aby vykoupil svět. Italský animovaný film přibližuje především dětem život Pána Ježíše od jeho narození přes veřejné působení, smrt, zmrtvýchvstání až k nanebevstoupení. Film je zpracovaný spíše přehledově a průřezově, záměrem režiséra bylo spíše představit Kristův život a jeho učení jako celek. Proto je poměrně obtížné využít z celého film sekvenci popisující jednu událost jako katechetický materiál. Spíše je lépe pustit z filmu větší celek (např. velikonoční události) nebo film celý – má přibližně hodinu a půl. Ději ve filmu místy chybí dějový spád, pro děti může byt v některých pasážích zdlouhavý. Proto je vhodné se na film dopředu podívat, abyste věděli, s jakým materiálem budete konkrétně pracovat. Film si můžete objednat v internetových obchodech na: www.paulinky.cz nebo www.gimel.cz, případně je k zapůjčení i na našem katechetickém centru.

Vít Němec

Centrum pro katechezi
Biskupské nám. 2, 771 01 Olomouc
tel.: 587 405 241
e-mail: katecheti@arcibol.cz
skype: olkatecheti
web: www.ado.cz/katechete

7. Lectio divina

Velmi starým uměním je modlitba nad Písmem, známá jako lectio divina, doslova „božské čtení“. Jedná se o pomalou, kontemplativní modlitbu, která je pevně zakotvena v Písmu a která vede k tomu, aby Boží slovo přivedlo život křesťana ke sjednocení s Bohem. Tato starověká „metoda“ přežila díky mnišské tradici, v níž lectio divina tvořilo pevnou součást denního rytmu sestávajícího z práce a modlitby. V současné době křesťané více a více objevují, že se lectio divina hodí i pro běžný, laický křesťanský život uprostřed rozběhané doby. Nejedná se přitom o nijak složitou metodu.

Když čte křesťan Písmo, podobá se proroku Eliášovi, který zaslechl Boží hlas coby tichý vánek, který se dotýká lidského srdce.

Zhluboka… Naslouchat

Lectio divina počíná růstem schopnosti pozorně a hluboce naslouchat. Když čte křesťan Písmo, podobá se proroku Eliášovi, který zaslechl Boží hlas coby tichý vánek (1 Král 19,12), který se dotýká lidského srdce. Vždyť volání starozákonních proroků bylo odpovědí na volání: *Slyš, Izraeli!* (Dt 6,4). Křesťan, který se obrací k Písmu, je jim takto podoben. Mluví-li však někdo jemným a tichým hlasem, pak je potřeba, aby mluvil do ticha; vždyť víme velmi dobře, jak je pro posluchače namáhavé dávat pozor na to, co kazatel či přednášející říká, pokud jej někdo či něco vyrušuje. Proto i naslouchání slovům Písma se odehrává v tichu – ne nutně jen vnějším, ale i ztišení vnitřním, které nám umožní, abychom při četbě biblického textu zaslechli Boží slovo.

Prorok Eliáš, ruská ikona z 18. století

Čtení a naslouchání – *lectio*

Čtení Písma se, jak jsme již v uplynulých číslech zmínili, se zásadně liší od rychlého a zběžného čtení, kterým dnes čtenář častuje noviny, časopisy, letáky a studijní materiály, kterými je zahrnut. Četba Písma, nazývaná latinsky *lectio*, je čtení naplněné úctou – čteme jej s postojem nikoli nepodobným četbě dopisu od zamilované osoby. Nemá proto smysl spěchat, přelítávat

Ikona proroka Eliáše z 16. století

pouze očima, ale snažit se pochytit ona slova, kterými k nám Pán dnes chce promluvit.

***Meditatio* – rozjímání**

Našli-li jsme již slovo či kousek věty, která k nám osobně promlouvá, zůstáváme u ní. Církevní otcové hovořili o „přežvykování slova“ (*ruminatio*), měli tím na mysli právě toto setrvávání u cenného slova. Křesťané všech dob viděli biblický příklad takového příkladu ke slovu Božímu v osobě Panny Marie, která slovo „uchovávala ve svém srdci“ (Lk 2,19). Takovéto setrvávání se slovem nám dovolí, abychom si slovo i zapamatovali, aby se stalo naší vnitřní potravou, aby prostoupilo naše myšlenky, naše naděje, naše vzpomínky, naše touhy. Při takovémto rozjímání vlastně dovolíme, aby se slovo Hospodinovo dotklo i nejhlubších pater naší existence.

Modlitba – *oratio*

Třetím krokem *lectio divina* je modlitba chápaná jako rozhovor s Bohem, jako láskyplný rozhovor s tím, který nás povolal do své přítomnosti, a jako zasvěcení, oběť těch částí našeho života, o nichž jsme dříve netušili, že po nich Bůh také touží. Onomu slovu, které nás tolik zasáhlo, umožníme, aby se dotklo našeho vlastního já a proměnilo je.

Kontemplace – *contemplatio*

Posledním krokem celého *lectio divina* je prodlévání v přítomnosti toho, který si použil Písma svatého k tomu, aby nám pomohl přijmout jeho pozvání do jeho přítomnosti, do Božího života. Jde o tu část modlitby, kdy slov není zapotřebí – podobně jako mezi dvěma lidmi, kteří se velmi dobře znají, těchto slov také někdy není zapotřebí. A to je pravý význam toho, co křesťanská tradice nazývá kontemplací – tiché přebývání v Boží přítomnosti, aniž by je člověk zaplňoval tím, co vychází z jeho rtů. Tato kontemplace však zároveň není žádným vytržením z běžného světa a není ničím, co by bylo vyhrazeno pouze určité elitě. Pokud má křesťan dbát apoštolových slov, že je třeba modlit se neustále (1 Sol 5,17) a přinášet sami sebe jako oběť živou a bohumilou (Řím 12,1), pak i modlitba je čímsi, co se má přelít do všeho, čemu se věnuji. Kontemplace má pak mnoho společného s činností, nikoli s nečinností. *Lectio divina* tedy skrývá i toto pozvání pro Boha, aby on sám v křesťanově životě byl přítomný a činný.

David Vopřada

Ikona proroka Eliáše z 12. století (Treťjakovská galerie, Moskva)

Proč astrologie nefunguje

Astrologie nemůže fungovat. To je jednoznačný závěr přednášky astrofyzika RNDr. Jiřího Grygara. V aule Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně se jí v pátek 25. dubna zúčastnilo přes 200 zájemců.

Jiří Grygar nepopírá, že astrologie – hvězdopravectví, předpovídání budoucnosti podle polohy hvězd v okamžiku zrození člověka nebo vzniku nějaké události, sestavování horoskopů – má svou historii a má své vášnivé stoupence i dnes. Dokonce i mezi vysoce vzdělanými lidmi s tituly před i za jménem. Jmenoval například prof. RNDr. et PhDr. Zdeňka Neubauera, CSc., RNDr. Milana Špůrka, CSc., nebo známého docenta Ing. Antonína Baudyše, CSc., který se krátkou dobu angažoval i v politice. U mnohých astrologů může jít o hluboký omyl, o slepou víru, ale také o chladnokrevnou vypočítavost, jak vytáhnout z důvěřivých lidí peníze. Stačí, když bude věštec dobrým psychologem a když bude své předpovědi vytvářet v náležitě mlhavé podobě, aby se dokázal „strefit“ do osudů svých klientů a navodit u některých dojem, že dopředu věděl a předpověděl, co se stane.

Snímek Vojtěch Cekota

Z vědeckých námitek proti astrologii zmínil Jiří Grygar například paradox dvojčat. Přestože se (dvojvaječná) dvojčata narodí v okamžiku téměř shodného postavení hvězd, jejich osudy bývají naprosto odlišné. Astrologie nebyla potvrzena ani žádnými hodnověrnými statistickými výzkumy. Proti astrologii stojí dříve neznámý faktor precese, který spočívá v tom, že v periodě 2200 let se vlivem krouživého pohybu zemské osy posune poloha nebeských těles o celé jedno znamení zvěrokruhu. Principy astrologie jsou zpochybňovány také neúplnými znalostmi planet sluneční soustavy. Některé planety dříve vůbec nebyly známy. Astrologie rovněž zanedbává vliv vzdálenosti těles od Země.

O to zajímavější byly informace ve druhé části přednášky, když Jiří Grygar hovořil o fungování vědecké astronomie. V tomto oboru do sebe jednotlivé poznatky přesně zapadají a postupně vytvářejí úžasný obraz vesmíru. Ani zdaleka však neznáme odpovědi na všechny otázky, které si lidé kladou. Jedním ze způsobů, jak se přibližovat pravdě, jsou další náročné výzkumy. Na jednom z nich se prostřednictvím nové astronomické observatoře v Argentině podílejí i vědci z České republiky včetně Jiřího Grygara.

Vojtěch Cekota
Zlín

Pouť ke sv. Jiří

V letošním roce si připomíná město Velké Opatovice 700. výročí první písemné zmínky. V neděli 27. dubna byla v kostele sv. Jiří ve Velkých Opatovicích sloužena slavná pouťová mše svatá, kterou celebroval náš rodák, olomoucký světící biskup Mons. Josef Hrdlička a spolu s ním P. Jan Turko z Jevíčka a P. Aleš Vrzala z Velkých Opatovic. Na pouť přijeli poutníci nejen ze širokého okolí, ale i přátelské delegace z Chorvatska, Slovinska a Německa. Kostel zářil čistotou, na oltářích byly prostřeny nové bílé vyšívané plachty, nádherná květinová výzdoba, to vše přispělo k sváteční atmosféře. Při přinášení obětních darů byly neseny: hlína – z naší úrodné Malé Hané, kámen – opatovická opuka, kterou zdejší kameníci dokázali proměnit v mnoho krásných věcí, Misál – zdobený erbem hrabat Salmů z Neuburgu nad Innem, připomínající zbožnost a víru našich předků, šamotová cihla – která představuje práci, námahu a denní chléb zdejších lidí, letecký pohled na město, velkou svíci s logem oslav, znakem města a sv. Jiří, chléb a víno spolu s vodou jako prosba o posílení jednoty a svornosti všech lidí. Při mši svaté zpívala a hrála velkoopatovická schola. Na závěr bohoslužby poděkoval pan starosta Mgr. Jiří Bělehrádek otci biskupovi za návštěvu. Předal mu a kněžím pamětní medaili a upomínky k 700. výročí první písemné zprávy o našem městě. Na prostranství před kostelem bylo připraveno pro poutníky občerstvení a vyhrávala dechová hudba Malohanačka. Otec biskup také navštívil Moravské kartografické centrum – muzeum starých historických map, jediné v České republice, a výstavu *Procházka staletími*, kterou uspořádala muzejní rada města spolu s římskokatolickou farností, a nešetřil chválou.

Poděkování patří panu farářovi P. Mgr. Aleši Vrzalovi a všem, kteří se jakýmkoliv způsobem přičinili o důstojný průběh. Letošní pouť měla nejen duchovní, ale i společenský význam pro naše město.

Marie Korbelová
Velké Opatovice

Vzpomínka na R. Sochorce

V neděli 18. května se na hřbitově ve Starém Městě uskutečnila pietní vzpomínka na Dr. Ing. Rostislava Sochorce při příležitosti 60. výročí jeho umučení v komunistickém vězení. Vzpomínky se zúčastnili příbuzní, jeho děti, občané Starého města a zástupci politického života.

Rostislav Sochorec se narodil 2. července 1900 v rodině Aloise a Apolonie Sochorcových ve Starém Městě, kde také vyrůstal se svými sourozenci Aloisem a Helenou. Navštěvoval nejdříve místní obecnou školu, později Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži, kde odmaturoval přesně v den svých dvacátých narozenin. Poté studoval Vysokou školu zemědělskou v Brně, kterou ukončil druhou státní zkouškou v červenci roku 1925. Po jejím ukončení navštěvoval ještě dva roky Právnickou fakultu v Brně. Studiem zemědělství se však zabýval nadále a v roce 1947 obhájil na Vysoké škole zemědělské v Brně disertační práci na téma: *Studium zásobení obyvatel ČSR sádlem domácí výroby a rentabilita sádelného žíru.* Po obhájení práce byl promován na doktora technických věd.

Před druhou světovou válkou byl zvolen poslancem Národního shromáždění ČSR za Československou stranu lidovou. Po válce se vrátil zpět do politického života jako přísedící Zemského národního výboru v Brně. Byl také místopředsedou Jednotného svazu českých zemědělců. Po prvních volbách v roce 1946 zasedl do parlamentních lavic za stranu lidovou coby poslanec Ústavodárného národního shromáždění ČSR. Přestože požíval poslaneckou imunitu, byl krátce před únorovým pučem zadržen. Přímo ze zasedání předsednictva Jednotného svazu českých zemědělců v Praze ho 23. února odvedla komunistická Státní bezpečnost do vazby. Teprve 19. března na něho však bylo vypracováno trestní oznámení. Podle něj se měl dopustit zločinu přípravy úkladů podle § 2 z.č. 50/1923 Sb. a zločinu zneužití moci úřední podle § 101 z.č. 117/1852 ř.z.

Dne 23. března 1948 byl převezen z věznice v Praze do věznice v Brně. Zde za neobjasněných okolností 13. května 1948 zemřel. Pitva byla po jeho smrti zakázána, protokol o ohledání mrtvého byl bez uvedení jména lékaře a bez podpisu. Jeho tělo bylo příbuzným vydáno v uzavřené rakvi bez povolení k jejímu otevření.

Dr. Rostislav Sochorec měl jako zemědělský odborník naději stát se ministrem zemědělství. Nastupující komunistická moc však každého, kdo by jí byl schopným oponentem při kolektivizaci zemědělství, předem odstranila.

František Ingr
Staré Město

Studenti Cyrilometodějského gymnázia v Prostějově přijali svátost biřmování

Slavnost Seslání Ducha Svatého se pro 49 mladých lidí z Prostějova a okolí stala významným dnem v životě, neboť v ten den, 11.května 2008, přijali prostřednictvím Mons. Karla Herbsta, SDB, světícího biskupa pražského, svátost biřmování.

Pro Cyrilometodějské gymnázium v Prostějově je zvlášť potěšitelné, že mezi nimi bylo i devět studentů školy a dokonce i jedna pedagožka, které po celé dva roky připravoval spirituál gymnázia P. Jaroslav Němec, SDB. Navíc dvěma studentům šli za kmotry další dva pedagogové školy.

V zaplněném a svátečně vyzdobeném kostele jsme byli účastni překrásné mše svaté. Otec biskup v promluvě vyzdvihl především působení Ducha Svatého v obyčejném životě, povzbuzoval k touze milovat Ježíše, spěchat za ním do chrámu, nebýt jen „plnitelem povinností věřících“, ale být opravdovým nositelem pečeti Ducha Svatého. Neobyčejně působivá byla i výzva otce biskupa k biřmovancům, aby pokud se s ním někdy setkají, se k němu vždy přihlásili, že je nosí v srdci.

Na přijetí svátosti se biřmovanci připravovali opravdu pečlivě. Dva roky setkávání v menších společenstvích, novéna k Duchu Svatému před samotným biřmováním, ke které se připojila i celá farnost, duchovní obnova tři dny před přijetím svátosti.

Biřmovanci spolu s kmotry a rodinnými příslušníky se ještě setkali následující den po slavnosti na společné mši svaté, kterou celebrovali všichni kněží, kteří je ke svátosti připravovali. Bohu díky!

Mgr. Jitka Hubáčková
Prostějov

KNĚŽSKÝ SEMINÁŘ

Milí čtenáři OLDINu,
opět po měsíci se vám hlásím s několika řádky ze života bohoslovců. Venku krásně svítí slunce, nosíme krátké rukávy, ráno se lépe vstává do kaple... Teprve nyní, v souvislosti s pravidelnými příspěvky do OLDINu, si uvědomuji, jak je celý náš bohoslovecký rok pestrý, jak nám čas tady rychle utíká a co všechno jsme zažili, co nás obohatilo, trápilo i potěšilo. Nejinak tomu bylo i poslední měsíc. Máme úspěšně za sebou každoroční Ministrantský den, který připravujeme vždy pro ministranty jedné z moravských diecézí. Vypadá to zhruba následovně.

V některou z květnových sobot (letos 10. května) se výrazně sníží věkový průměr v semináři a zaplní se místnosti a skulinky, které za celý rok jako bohoslovci nepoužijeme. Chodby jsou ozdobeny řadou nápisů, šipek, informací a poletujícími ministranty. Můžete potkat pospíchající bohoslovce, kteří mají v patách skupiny dvaceti i více mladých kluků, ale také třeba osamělé starší pány, světce v dobových kostýmech, otce rektora nebo hejno rozesmátých ministrantek. Když budete mít štěstí a dostatek trpělivosti, možná i nějaké to zvířátko (kocoura, kohoutka, slavíka...).

Ministrantský den je zkrátka jedna z největších akcí, kterou v semináři připravujeme. Od plakátků, informací, brožurek, úkolů, stanovišť až třeba ke kreslení diplomů a mytí nádobí. Možností je zkrátka celá řada a na všechny bohoslovce se vždy dostane.

Celý rok nesportuješ a běh tě vyčerpává? Budeš u výdeje jídla. Jsi tvůrčí a společenský? Dostaneš skupinku nebo stanoviště. Jsi zodpovědný a máš nervy z ocele? Povedeš zápis přicházejících... Dalo by se pokračovat ještě dlouho.

Letos jsme tu měli několik stovek kluků (i nějaké to děvče se našlo) z brněnské diecéze, od šesti let nahoru. Byli malí, velcí, štíhlí, silnější, tišší, hluční, bez vlasů, i s bujnou kšticí... A o všechny jsme se snažili postarat tak, aby si z letošního Ministrantského dne odnesli krásné zážitky a chuť přijet za pár let znovu (v dalších letech podobný den absolvují ještě ministranti z ostravské a z olomoucké diecéze). K dobré atmosféře nám pomohlo nejen krásné počasí, ale především velká celodenní hra Naši svatí, která se rozběhla po společné mši svaté s otcem biskupem Vojtěchem Cirklem v kostele Panny Marie Sněžné. Družstva ministrantů měla za úkol projít řadou stanovišť, která byla pod patronátem jednotlivých světců, a plnit zadané úkoly. Pro ty starší (nad 15 let) byl připraven jiný program. Prezentace a povídání o křesťanské hudbě, přednáška P. Šlégra, turnaj ve fotbale či možnost prohlédnout si město. Na konci odpoledne pak proběhlo vyhlášení výsledků a vše jsme pak zakončili společnou modlitbou.

Zatímco kluci odjížděli plní dojmů a sladkostí domů, bohoslovcům tím začínalo druhé dějství Ministrantského dne – tzv. velká bohoslovecká hra, chcete-li jednoduše – úklid. Když jsme dali do pořádku seminář i sebe, zhltli večeři, byl pomalu čas přichystat se na vigilii v předvečer slavnosti Seslání Ducha Svatého. Ve tmě, se svíčkami, za vůně kadidla a zpěvu žalmů jsme tak mohli za to všechno, za vydařený Ministrantský den, i za přicházející zkouškové období na fakultě poděkovat a poprosit. Abychom naplněni Boží silou i nadále zdárně pokračovali na cestě, ke které nás Pán povolal.

Milí čtenáři OLDINu, dovolte mi, abych vám ještě na závěr poděkoval za celoroční trpělivost s mými příspěvky a poděkoval také redakci, že mi umožnila, abych vás takto mohl alespoň trochu seznamovat se životem v semináři.

Richard Vysloužil

Z DIÁŘE ARCIBISKUPSTVÍ

ČERVEN 2008

1. 6. neděle
10.00 hod. • **Břest** – biřmování • arcibiskup Jan
10.00 hod. • **Zlín-Jižní Svahy** – biřmování • biskup Josef
18.00 hod. • **Olomouc** – dóm – zpívané slavnostní nešpory • biskup Josef

3. 6. úterý
15.00 hod. • **Praha –** ekumenická bohoslužba ve vojenském kostele sv. Jana Nepomuckého • arcibiskup Jan

5. 6. čtvrtek
8.30 hod. • **Libavá-Stará Voda** – pouť PTP • arcibiskup Jan

7. 6. sobota
10.00 hod. • **Halenkov** – biřmování • biskup Josef
10.00 hod. • **Žeravice** – biřmování • arcibiskup Jan
14.30 hod. • **Sudoměřice** – 75. výročí posvěcení kostela • arcibiskup Jan

8. 6. neděle
10.15 hod. • **Svatý Hostýn** – VI. pouť podnikatelů • arcibiskup Jan
10.30 hod. • **Otrokovice** – biřmování • biskup Josef

11. 6. středa
7.55 hod. • **Prostějov** – Cyrilometodějské gymnázium – mše svatá na závěr konference *Strategie osobního rozvoje* • biskup Josef

13. 6. pátek
10.30 hod. • **Olomouc** – Arcibiskupský kněžský seminář – *Te Deum* – Teologický konvikt • arcibiskup Jan

14. 6. sobota
10.00 hod. • **Valašské Meziříčí** – biřmování • biskup Josef
16.00 hod. • **Velehrad** – pouť za obnovu rodin a kněžská povolání (Uherské Hradiště) • arcibiskup Jan

15. 6. neděle
10.00 hod. • **Francova Lhota** – biřmování • biskup Josef
10.15 hod. • **Blatnice pod sv. Antonínkem** – hlavní pouť a žehnání venkovního liturgického prostoru • arcibiskup Jan
14.30 hod. • **Lidečko-Pulčín** – mše svatá a žehnání kaple • biskup Josef
18.00 hod. • **Olomouc** – dóm – zpívané slavnostní nešpory • arcibiskup Jan

17. 6. úterý
9.30 hod. • **Praha-Dejvice** – zasedání Stálé rady České biskupské konference • arcibiskup Jan

21. 6. sobota
9.30 hod. • **Olomouc** – dóm – jáhenské svěcení • biskup Josef
10.00 hod. • **Tlumačov** – biřmování • arcibiskup Jan
16.00 hod. • **Olomouc** – dóm – pouť za obnovu rodin a kněžská povolání (Přerov) • arcibiskup Jan

22. 6. neděle
10.00 hod. • **Jevíčko** – 750 let povýšení Jevíčka na město • arcibiskup Jan
10.00 hod. • **Určice** – biřmování • biskup Josef

24. 6. úterý
9.00 hod. • **Olomouc** – Akademická farnost – mše svatá na závěr školního roku pro Caritas-VOŠs a předávání diplomů • arcibiskup Jan
18.00 hod. • **Kroměříž** – Svatý Mořic – mše svatá k ukončení pastoračního kurzu • biskup Josef

28. 6. sobota
9.30 hod. • **Olomouc** – dóm – kněžské svěcení • arcibiskup Jan
10.00 hod. • **Bánov** – biřmování • biskup Josef
15.00 hod. • **Šumice** – biřmování • biskup Josef

29. 6. neděle
10.00 hod. • **Kelč** – patrocinium kostela • biskup Josef
10.30 hod. • **Nedachlebice** – 10. výročí posvěcení kostela • arcibiskup Jan

30. 6. pondělí
18.00 hod. • **Olomouc** – dóm – výročí posvěcení katedrály • arcibiskup Jan

Uzavřeno k 22. 5. 2008
Změna programu vyhrazena

ARCIBISKUPSTVÍ OLOMOUCKÉ
Wurmova 9
Pošt. schr. 193
771 01 OLOMOUC

Placeno převodem 706 037